

N. C. Jensen: Jeg synes, der har været gjort overordentlig store Anstrengelser for at faa det fremstillet, som om der er Samfundsklasser, der ikke ønsker nogen Beskyttelse for det umyndige Tyende, men det, som det hele drejer sig om nu, og det, Kampen har været ført om, er Ministerens oprindelige Forslag. Man maa dog der have været i god Tro, Ministeren maa virkelig med det Lovforslag, han fremsatte, have søgt at give en nødvendig Beskyttelse for de unge; men hvis Flertallets Forslag nu forkastes, staar man paa det oprindelige Lovforslag, hvad dette Punkt angaaer, og Ministerens Tilhængere fører altsaa en Kamp mod Ministerens eget Forslag. Det, synes jeg, bør slaas fast.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 7 af *Udvalgets Flertal* (Andreasen, Jessen, Helga Larsen, Gerhard Nielsen, Henningsen, P. Pedersen, Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds] og Kristiansen), tiltraadt af *Justitsministeren*, (se ovenfor) vedtoges enstemmigt med 120 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 19 af *samme* vedtoges med 67 Stemmer mod 55.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *samme* betragtedes som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 30 af *samme* ansaas som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 33 af *samme Flertal* ansaas som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 og 10. Maj 1915.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6737).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de 6 følgende Sager paa Dagsordenen kunne omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Det Parti, jeg tilhører, er enigt med den højtærede Finansminister i hans principielle Betragtning, som var den, at store nye Udgifter som den, der foranlediges ved Lønningslovene, skal dækkes ved Indtægt, og at vi i det hele fra nu af skal have Balance paa Budgetterne uden nye Laan, Genforeningslaanet undtaget. Den højtærede Finansminister nikker; jeg maa altsaa antage, at dette er en rigtig Gengivelse af den principielle Betragtning i hans Udtalelse, og den kan vi ganske tiltræde. Det har altid været Venstres Mening, at saaledes skulde det være, og vi har mange Gange hævdet det. Det glæder mig, at det nu er saa bestemt udtalt fra Ministerpladsen, at dette ogsaa er Regeringens Mening.

Vi kan ogsaa fuldt ud slutte os til den højtærede Ministers Udtalelse om, at Statens Virksomheder i hvert Fald maatte bære sig. Ministeren sagde, at om de skulde forrente Kapitalen, maatte rette sig noget efter Forholdene, men dække sig skulde de i hvert Tilfælde, det vil sige, Indtægten skulde i hvert Fald dække Udgiften, og Ministeren tillagde endogsaa dette saa megen Vægt, at han antydede, at det for ham kunde blive et Kabinetsspørgsmaal. Det var overordentlig stærkt, Finansministeren understregede denne Betragtning. Jeg maa maaske tillade mig at oplæse de paagældende Stykker. „Jeg maa“, siger den højtærede Finansminister, „overhovedet her straks sige om Statens Virksomheder, at man i alt Fald maa stille sig det Maal, at de dækker sig“, og saa tilføjer han efter at have gjort Rede for, at der vil blive stillet Forslag om Ændringer i Postloven, og at man kan vente administrativ Forhøjelse af Telegraf- og Telefontaksterne, og efter at have argumenteret for, at der i Øjeblikket ikke findes noget Forslag om Statsbanetaksternes Forhøjelse: „Der stilles derfor ikke her Forslag om Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Men